

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

Hudba je to nejkřehčí, co mám, říká NIKA. S novým albem míří do Pardubic

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 23.05.2025 0:00:00, Datum importu: 23.05.2025 1:59:59, Zdroj: Pardubický deník, Autor: Jiří Vladimír Matýsek, Rubrika: Východní Čechy, Strana: 2, Periodicita: Denně, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: CZ, AVE: 52 547 Kč, GRP: 0,06, OTS: 5 315, Tištěný náklad: 1 930, Čtenost: 5 315, Plocha: 97387 mm²

Zpěvačka Veronika Boráková alias NIKA patří k nejzajímavějším jménům, které současná domácí hudební scéna nabízí. Svěbytná interpretka hladce spojuje pop s jazzem i alternativou. V minulosti získala cenu Jantar a řadu příznivých recenzí za své první album „Flesh & Soul“. Chvála doslova přší i na aktuální album „Elsewhere“. Už v pátek 23. května jej přiveze do Pardubic na muzejní noc, což samo o sobě poskytuje spoustu důvodů pro rozhovor s Deníkem.

Ve vaší hudbě se přirozeně propojuje jazz s chytrým popem, ale i folkem nebo alternativou. Na jaké hudbě jste vyrostla?

Jako malinká jsem vyrůstala s různorodou směsí všeho, co nám pouštěl tatínek. Nejčastěji šlo o jazz, rock a klasickou hudbu. Zároveň jsem od čtyř let hrála na klavír, takže jsem velmi často přicházela do styku s klasickou hudbou i jako interpretka.

Kdy jste si uvědomila, že hudba je ten správný umělecký prostředek právě pro vás?

Myslím, že to bylo právě v období kolem mých čtyř let, kdy mi rodiče zajistili soukromou výuku klavíru. Vlastně si upřímně ani nepamatuji období, kdy bych se hudbě nevěnovala a nemilovala ji.

Píšete si texty i hudbu, jak moc je to pro vás snadná disciplína? “Padají” písničky samy nebo je musíte nechat uzrát?

Tím, že povětšinou komponuji tehdy, když mám potřebu se z něčeho „vypsat“ – ze silných zážitků, emocí, interakcí – se dá asi říci, že za mnou nápady přicházejí samy. Je to dáno onou intenzivní potřebou “dostat ze sebe něco ven“. Ale co se finální podoby písní týče, častokrát od nich pak potřebuji mírný odstup, abych popřemýšlela nad instrumentací.

Zpíváte anglicky, ale zkoušela jste někdy psát také v češtině? Respektive, není nějaká vize alba v češtině?

Co se písňových textů týče, chodí za mnou nápady už rovnou v angličtině. Prozatím jsem neměla důvod na tom cokoli měnit, angličtinu mám ráda, dobře se mi v ní vyjadřuje i zpívá, ale pokud se nějaká příležitost či potřeba objeví, jsem tomu více než otevřená.

Na první album „Flesh & Soul“ (2022) přišla spousta pozitivních reakcí i ocenění. Chvála míří i k tomu aktuálnímu „Elsewhere“. Jaký je to pocit?

Jsem za veškerou podporu a milá slova nesmírně vděčná. Moje hudba je pro mne – s výjimkou rodiny a nejmilejších – to nejkřehčí a nejdůležitější, co ve svém životě mám, a tak si pozitivní odezvu беру opravdu k srdci a dělá mi upřímnou radost. Uvědomuju si, jak velké štěstí je mít možnost produkovat a pouštět své umění do světa a koncertovat s ním. Celý svůj život si nepřeji nic jiného, a tak cítím, že je to pro mne ta správná cesta. Chvála i udělení ceny Jantar pro první desku jistě vytvořila určitý tlak při přípravě druhého alba. Jak jste vyrovnávala? To rozhodně ano. Občas jsem samu sebe při produkci druhé desky přistihla, že zbytečně moc přemýšlím

nad tím, jestli se může rovnat stou první, co na to poví veřejnost, co když se té první nevyrovná atd., ale velmi rychle jsem tyto myšlenky zahodila. Není to zdravé a nemá to opravdové opodstatnění. Obě desky jsou jiné. A je to tak správně. Vystudovala jste Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Co vám studium hudby dalo?

Studium klasické kompozice mi dalo určitou uměleckou kázeň v tom smyslu, že jsem nyní schopná něco zkomponovat a zaranžovat téměř na posezení. Ne, že by takové nápady byly nějaké velké umění, ale ta možnost zde je, když není zbytí (smích). Také mi velmi pomohlo v oblasti instrumentace. Naučila jsem se psát skladby pro orchestry, sbory, různá další seskupení. To je pro hudebníci velký dar. A je naopak něco, co vám studium potenciálně vzalo?

Vzalo mi snad jen iluze o tom, že talent a chuť tvořit postačí k velkému úspěchu. Výborných umělců je obrovská spousta a je těžké se prosadit. Působíte zároveň v kapele Stratopilot. Jak tahle spolupráce začala a kam směřuje?

Stratopilot je pro mne milá, skoro až oddechová, záležitost, jelikož zde působím "pouze" jako vokalistka. Veškeré nápady jsou z pera Jakuba Krajička a Františka Kuči. Naše spolupráce vznikla tak, že si Kuba všiml tehdy mého prvního singlu "Bruises" a můj hlas a projev se mu hodil k jeho tvorbě. Došla jsem do studia, nahrála pár vokálů a spolupráce byla na světě. Na podzim by snad mělo vyjít také Stratopilotů album, uvidíme.

Ještě hrajete v **Národním divadle moravskoslezském**. Jaká byla vaše cesta k němu?

K divadlu jsem se dostala naprostou náhodou – před dvěma lety jsem vystupovala v rámci galavečera předávání Cen Jantar, který režíruje šéfka muzikálu **NDM** Gábina Petráková. Jednu Jantarovou sošku jsem si s radostí ten večer odnesla domů. Nedlouho poté se mi Gábina ozvala s nabídkou hlavní role v komorním muzikálu „Interview“.

Měla jste v té době už nějaké zkušenosti s divadlem?

Nikdy předtím jsem se divadlu nevěnovala, a tak to pro mne byl velký krok do neznáma a obrovský výstup z komfortní zóny. Divadlo mne neskutečně posouvá dopředu a jsem opravdu vděčná za důvěru, kterou do mne **NDM** vkládá a za každou příležitost, ať už na malé či velké scéně. Po komorním "Interview", kde je mým hereckým partnerem Tomáš Savka, jsem se dostala také k roli Elisabeth v muzikálu Elisabeth a nově také k činoherní roli Agnethy ve hře Pavla Klusáka „ABBA / Scény z manželského života“.

Když už jsme u činohry. Co vy a ABBA?

ABBA znám celý život, byť nikdo z rodiny není zrovna příznivcem popu. Když jsem se dozvěděla, že mám příležitost si zahrát Agnethu, řekla jsem si, že je asi ideální čas poslechnout si jejich hity. K mému překvapení jsem znala téměř všechny skladby i s texty, což je pro mě zvláštní, jelikož rádio neposlouchám a televizi nemám (smích). I když nejsem cílová skupina ABBA, baví mě, má své nezaměnitelné kouzlo

a člověk po pár tónech

jasně ví, že hraje

právě ABBA. Navíc, v průběhu

zkoušení jsem

si některé hity

dokonce oblíbila. Srdečně

zvu diváky,

premiéra v

Národním divadle moravskoslezském bude již

6. června.

Zanedlouho budete vystupovat v Pardubicích. Máte nějakou speciální vzpomínku spojenou s Pardubickým krajem či Pardubicemi?

Přiznám se, že Pardubice znám málo, a tak se těším, až se do nich zase podívám, navíc s novou deskou. Vystoupili jsme s prvním albem na festivalu Pernštejnlove. Ten den byla zrovna neuvěřitelná zima, musela jsem si půjčit z publika kabát (smích).

A co Polička? O prázdninách míříte také na tamní festival Colour Meeting.

S Poličkou mám spojených pár zážitků z útlého dětství, kdy jsem do ní jezdila na soutěž jako malá klavíristka a zpěvačka na Soutěž Bohuslava Martinů. Jsme rádi, že si na Colour Meetingu zahrajeme, jedná se o jeho 22. a zároveň poslední ročník a mezinárodní program vypadá skvěle.

Je mi jasné, že máte teď plnou hlavu čerstvého alba „Elsewhere“, ale jaké spřádáte další plány?

Momentálně se intenzivně věnuji ABBĚ, ale pomalinku chystám nové projekty a moc se těším, až je uslyšíte! Bude to zase něco malinko jiného, byť stále s mým rukopisem, a jsem velmi zvědavá na výsledek. Nyní mě čekají křty alba v Praze a Ostravě, na podzim vyjedeme hrát také do Německa.

„Co se písňových textů týče, chodí za mnou nápady už rovnou v angličtině.“ Veronika Boráková, zpěvačka

Foto: AMPromotions - ias NIKA se vydává do Pardubic s albem Elsewhere. Kromě zpěvu se věnuje i herectví, spatřit ji lze na jevišti **Národního divadla** mora

Foto: AMPromotions - ALBUM ELSEWHERE vydala NIKA v březnu 2025.

Hudba je to nejkřehčí, co mám, říká NIKA. S novým albem míří do Pardubic



VERONIKA BORÁKOVÁ alias NIKA se vydává do Pardubic s albem Elsewhere. Kromě zpěvu se věnuje i herectví, spatřit ji lze na jevišti Národního divadla moravskoslezského.

Foto: AMPromotions

JIŘÍ VLADIMÍR MATÝSEK

Zpěvačka Veronika Boráková alias NIKA patří k nejzajímavějším jménům, které současná domácí hudební scéna nabízí. Svěvětná interpretka hladce spojuje pop s jazzem i alternativou. V minulosti získala cenu Jantar a řadu příznivých recenzí za své první album „Flesh & Soul“. Chvála doslova přší i na aktuální album „Elsewhere“. Už v pátek 23. května jej přiveze do Pardubic na muzejní noc, což samo o sobě poskytuje spoustu důvodů pro rozhovor s Denikem.

Ve vaší hudbě se přirozeně propojuje jazz s chytrým popem, ale i folkem nebo alternativou. Na jaké hudbě jste vyrostla?
Jako malinká jsem vyrůstala s různorodou směsí všeho, co nám pouštěl tatínek. Nejčastěji šlo o jazz, rock a klasickou hudbu. Zároveň jsem od čtyř let hrála na klavír, takže jsem velmi často přicházela do styku s klasickou hudbou i jako interpretka.

Kdy jste si uvědomila, že hudba je ten správný umělecký prostředek právě pro vás?

Myslím, že to bylo právě v období kolem mých čtyř let, kdy mi rodiče zajistili soukromou výuku klavíru. Vlastně si upřímně ani nepamatuji období, kdy bych se hudbě nevěnovala a nemilovala ji.

Píšete si texty i hudbu, jak moc je to pro vás snadná disciplína? „Padají“ písničky samy nebo je musíte nechat uzrát?

Tim, že povětšinou komponuji tehdy, když mám potřebu se z něčeho „vypsat“ – ze silných zážitků, emocí, interakcí – se dá asi říci, že za mnou nápady přicházejí samy. Je to dáno onou intenzivní potřebou „dostat ze sebe něco ven“. Ale co se finální podoby písní týče, častokrát od nich pak potřebuji mírný odstup, abych popemýšlela nad instrumentací.

Zpíváte anglicky, ale zkoušela jste někdy psát také v češtině? Respektive, není nějaká vize alba v češtině?

Co se písňových textů týče, chodí za mnou nápady už rovnou v angličtině. Prozatím jsem neměla důvod na tom cokoliv měnit, angličtinu mám ráda, dobře se mi v ní vyjadřuje i zpívá, ale pokud se nějaká příležitost či potřeba objeví, jsem tomu více než otevřená.

Na první album „Flesh & Soul“ (2022) přišla spousta pozitivních reakcí i ocenění. Chvíla míří i k tomu aktuálnímu „Elsewhere“. Jaký je to pocit?

Jsem za veškerou podporu a milá slova nesmírně vděčná. Moje hudba je pro mne – s výjimkou rodiny a nejmilejších – to nejkřehčí a nejdůležitější, co ve svém životě mám, a tak si pozitivní odezvu беру opravdu k srdci a dělám mi upřímnou radost. Uvědomuji si, jak velké

šťestí je mít možnost produkovat a pouštět své umění do světa a koncertovat s ním. Celý svůj život si nepřeji nic jiného, a tak cítím, že je to pro mne ta správná cesta.

Chvála i udělení ceny Jantar pro první desku jistě vytvořila určitý tlak při přípravě druhého alba. Jak jste se s ním vyrovnávala?

To rozhodně ano. Občas jsem samu sebe při produkci druhé desky přistihla, že zbytečně moc přemýšlím nad tím, jestli se může rovnat s tou první, co na to povi veřejnost, co když se té první nevyrovnám atd., ale velmi rychle jsem tyto myšlenky zahodila. Není to zdravé a nemá to opravdové opodstatnění. Obě desky jsou jiné. A je to tak správné.

Vystudovala jste Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Co vám studium hudby dalo?

Studium klasické kompozice mi dalo určitou uměleckou kázeň v tom smyslu, že jsem nyní schopná něco zkomponovat a zaranžovat téměř na posezení. Ne, že by takové nápady byly nějaké velké umění, ale ta možnost zde, když není zbytek (smích). Také mi velmi pomohlo v oblasti instrumentace. Naučila jsem se psát skladby pro orchestry, sbory, různá další seskupení. To je pro hudebníky velký dar.

A je naopak něco, co vám studium potenciálně vzalo?

Vzalo mi snad jen iluze o tom, že talent a chuť tvořit postačí k velkému úspěchu. Výborných umělců je obrovská spousta a je těžké se prosadit.

Působíte zároveň v kapele Stratopilot. Jak tahle spolupráce začala a kam směřuje?

Stratopilot je pro mne milá, skoro až oddechová, záležitost, jelikož zde působím „pouze“ jako vokalistka. Veškeré nápady jsou z pera

Jakuba Krajčička a Františka Kuči. Naše spolupráce vznikla, že si Kuba všiml tehdy mého prvního singlu „Bruises“ a můj hlas a projev se mu hodil k jeho tvorbě. Došla jsem do studia, nahrala pár vokálů a spolupráce byla na světě. Na podzim by snad mělo vyjít také Stratopilotů album, uvidíme.

Ještě hrajete v Národním divadle moravskoslezském. Jaká byla vaše cesta k němu?

K divadlu jsem se dostala naprostou náhodou – před dvěma lety jsem vystupovala v rámci galavečera předávání Cen Jantar, který režisuje šéfa muzikálu NDM Gábina Petráková. Jednu Jantarovou sošku jsem si s radostí ten večer odnesla domů. Nedomluho poté se mi Gábina ozvala s nabídkou hlavní role v komorním muzikálu „Interview“.

Měla jste v té době už nějaké zkušenosti s divadlem?

Nikdy předtím jsem se divadlu nevěnovala, a tak to pro mne byl velký krok do neznáma a obrovský výstup z komfortní zóny. Divadlo mne neskutečně posouvá dopředu a jsem opravdu vděčná za důvěru, kterou do mne NDM vkládá a za každou příležitost, až na malé či velké scéně, kde je mým hereckým partnerem Tomáš Savka. Jsem se dostala také k roli Elisabeth v muzikálu Elisabeth a nově také k činoherní roli Agnethy ve hře Pavla Klusáka „ABBA / Scény z manželského života“.

Když už jsme u činohry. Co vy a ABBA?

ABBU znám celý život, byť nikdo z rodiny není zrovna

příznivcem popu. Když jsem se dozvěděla, že mám příležitost si zahrát Agnethu, řekla jsem si, že je asi ideální čas poslechnout si jejich hity. K mému překvapení jsem znala téměř všechny skladby i s texty, což je pro mě zvláštní, jelikož rádio neposlouchám a televizi nemám (smích). I když nejsem cílová skupina ABBA, baví mě, má své nezaměnitelné kouzlo a člověk po pár tónech jasně ví, že hraje právě ABBA. Navíc, v průběhu zkoušení jsem si některé hity dokonce oblila. Srdečně zvu divákům, premiéra v Národním divadle moravskoslezském bude již 6. června.

Zanedlouho budete vystupovat v Pardubicích. Máte nějakou speciální vzpomínku spojenou s Pardubicemi?

Přiznám se, že Pardubice znám málo, a tak se těším, až se do nich zase podívám, navíc s novou deskou. Vy-

stoupili jsme s prvním albem na festivalu Pernštejnolove. Ten den byla zrovna neuvěřitelná zima, musela jsem si půjčit z publika kabát (smích).

A co Polička? O prázdninách míříte také na tamní festival Colour Meeting.

S Poličkou mám spojených pár zážitků z útlého dětství, kdy jsem do ní jezdila na soutěži jako malá klavíristka a zpěvačka na Soutěži Bohuslava Martinů. Jsme rádi, že si na Colour Meetingu zahrajeme, jedná se o jeho 22. a zároveň poslední ročník a mezinárodní program vypadá skvěle.

Je mi jasné, že máte teď plnou hlavu čerstvého alba „Elsewhere“, ale jaké spřádáte další plány?

Momentálně se intenzivně věnuji ABBĚ, ale pomalinku chystám nové projekty a moc se těším, až je uslyšíte! Bude to zase něco malinko jiného, byť stále s mým rukopisem, a jsem velmi zvědavá na výsledek. Nyní mě čekají křty alba v Praze a Ostravě, na podzim vyjedeme hrát také do Německa.



ALBUM ELSEWHERE vydala NIKA v březnu 2025. Foto: AMPromotions



TV MAGAZÍN UVNITŘ ZDARMA

LUŠTĚNÍ A VÝHRY ZA 40 000 KORUN + TV PROGRAM NA CELÝ TÝDEN

PARDUBICKÝ

deník.cz

Posílené
zpravodajství
Z NAŠEHO
OKRESU
najdete uvnitř

ROZHOVOR

Jana Černochová:
Nepřeje-li si někdo
válku, jsou to
vojáci a ministr
obran



strany 9 a 10

Komentář: Cena za zrušené rumunské volby je vysoká / strana 12

PARDUBICE OŽIJÍ MUZEJNÍ NOCÍ



Tipy na sobotní aktivity naleznete na www.pardubicky.denik.cz

MUZEJNÍ NOC slibuje nezapomenutelný večer plný kultury a zábavy. V sobotu 23. května zaplní Pardubice atmosféra objevování, zážitků a neuvěřitelných prohlídek. Pardubická muzejní noc 2025 potrvá od 17 do 23 hodin a nabídne pestrý program pro malé i velké. Navštěvníci si budou moci projit zámek, vyšplhat na věž, tvořit ve výtvárných dílnách, poslouchat koncerty, projet se historickými autobusy a trolejbusy nebo nahlédnout do běžně nepřístupných prostor, jako jsou depozitáře či krematorium. Po setmění pak čeká i pozorování noční oblohy a velkolepá ohňová show. Vstup do všech zapojených institucí je zdarma. (tum)

Ilus. foto: VČM

Na nový most v Řečanech přispěje stát

Stavba nového mostu v Řečanech nad Labem byla zahájena v květnu. Projekt, jehož náklady přesahují 236 milionů korun, získal podporu Státního fondu dopravní infrastruktury, který přislíbil financování poloviny nákladů. Nový most nahradí původní konstrukci z roku 1926, která byla uzavřena kvůli poškození.

JIRÍ TŮMA

Řečany nad Labem – Na začátku května začala stavba nového mostu v Řečanech nad Labem, která byla vysoce podpořena z více než 236 milionů korun včetně DPH. Státní fond dopravní infrastruktury nyní přislíbil fi-

nancování přesné poloviny vysoce nákladů. „Financování padesát na padesát kraj předpokládá od začátku. Tehdy rozpočtovaná cena činila zhruba 192 milionů korun a vycházela z dokumentace ke stavebnímu povolení z roku 2022. Tomu odpovídal původně sjednaný příspěvek státu 96 milionů korun. Ceny materiálů i práce však od té doby v případě mostních staveb zvýšily. Díky úspěšným jednáním s ministrem dopravy Martinem Kupkou a Státním fondem dopravní infrastruktury v posledních týdnech nyní můžeme počítat s navýšením podílu státu o dalších více než 21 milionů korun.“ uvedl náměstek hejtmana Ladislav Valtr.

pokrač. na str. 4

Krátce

Riziko zavlečení nákazy už není akutní

Praha – Česko od půlnoci na dnes zrušilo kontroly a dezinfekce kamionů na hranicích se Slovenskem, které zavedlo kvůli riziku zavlečení nákazy svinatky a kulhavky. Oznámil to ministr zemědělství Marek Výborný (KDU-ČSL). Pokračovat podle něj naopak bude testování mléka a volně žijící zvíře. V platnosti zůstávají i preventivní opatření v chovech. Agrární komora ČR včera v tiskové zprávě uvedla, že požádala ministerstvo o mimořádnou kompenzaci pro zemědělskou preventivní posílení biologické bezpečnosti v chovech. Ministr Výborný však upozornil, že rezort s kompenzacemi nepočítá. (čtk)

Zákon podpoří bytovou výstavbu

Praha – Penzijní fondy budou moci investovat do bydlení, což by mohlo podpořit bytovou výstavbu v Česku. Schválil to včera Senát. Platníci si zřejmě také budou moci snižovat daňový základ o úroky z úvěrů, které si vzalo bytové družstvo. Zákon rovněž zavádí pravidlo, které umožní bytovým družstvům a společenstvím vlastníků odpočítávat neplatící od služeb. Podmínkou bude, že neplatící vlastník bude v prodlení s platbou po dobu tří měsíců. (čtk)

Kemp má nebinární toalety. Sklidil za ně uznání i kritiku

KAMILA MINÁŘÍKOVÁ

Větší soukromí a menší ostých před ostatními. Anebo přesně naopak? V minulých dnech na sociálních sítích upoutala pozornost stovky diskutujících novinářka v jednom z kempů na přehradě Hrácholusky, kde nainstalovali nebinární toalety společně pro všechna pohlaví i bez rozdílu fyzického stavu.

Část lidí to ocenila jako moderní krok, část ale změna pobouřila. Podle odborníků jsou společné toalety

praktická věc, která řeší nedostatek místa i situace, které jsou náročné pro rodiče malých dětí.

Non-binary toilet neboli nebinární toalety nainstaloval kemp Keramika po několika žádostech zveřejnil. „První dotaz na nebinární toalety jsme zaznamenali od studentů Univerzity Karlovy, kde již podobná zařízení mají. Druhý přišel od klientů během teambuildingu holandské softwarové firmy. Mezi nimi bylo několik osob, které

takové toalety poptávaly. Proto jsme se rozhodli instalovat další nové toalety, označené jako nebinární,” vysvětlil pro médium Plzeňské dráhy zástupce provozovatele kempu Vladimír Čech. Jde o modulový kontejner a jeho pořizovací cena se pohybuje okolo půl milionu korun.

Unisex toalety ale nejsou na tábořištích ničím novým. Přesto se podle Asociace kempů České republiky o nastupující trend spíše nejedná. „Společně

toalety byly a jsou většinou záležitostí menších kempů, které tak řeší úsporu místa. Rozhodně si nemyslím, že by se velké kempy k tomu ve velkém chystaly, není to určité téma, které v asociaci řešíme,” shrnul pro Deník zástupce asociace Martin Písař. Novinka kempu Keramika vyvolala řadu diskuzí na sociálních sítích a našla si své přízevnice i odpůrce. Kritika směřuje především na fakt, že po nebinárních toaletách vzniká poptávka u lidí s nevyhraněnou genderovou identitou.

pokračování na straně 13



HOKEJOVÉ MISTROVSTVÍ SVĚTA
Česko – Švédsko. Čtvrtfinálové utkání v reportáži na Deník.cz



Více informací k tématu
na www.denik.cz



O DENÍKU

Deník je nejčtenější
novinový
titul. Čte ho přes
1,7 milionu lidí

strana 7



ČERNÁ KRONIKA

Kriminální
případy z vašeho
regionu

strana 8

Nenechte si ujít
přílohu

77+1

Zajímavosti,
věda, hobby,
zdraví,
cestování
a víkendové tipy

Vychází každý pátek

POČASÍ

dnes

14° / 3°

zítka

16° / 4°

VÝCHOD A ZÁPAD SLUNCE

05:07 | 20:53

ISSN 1802-1042



